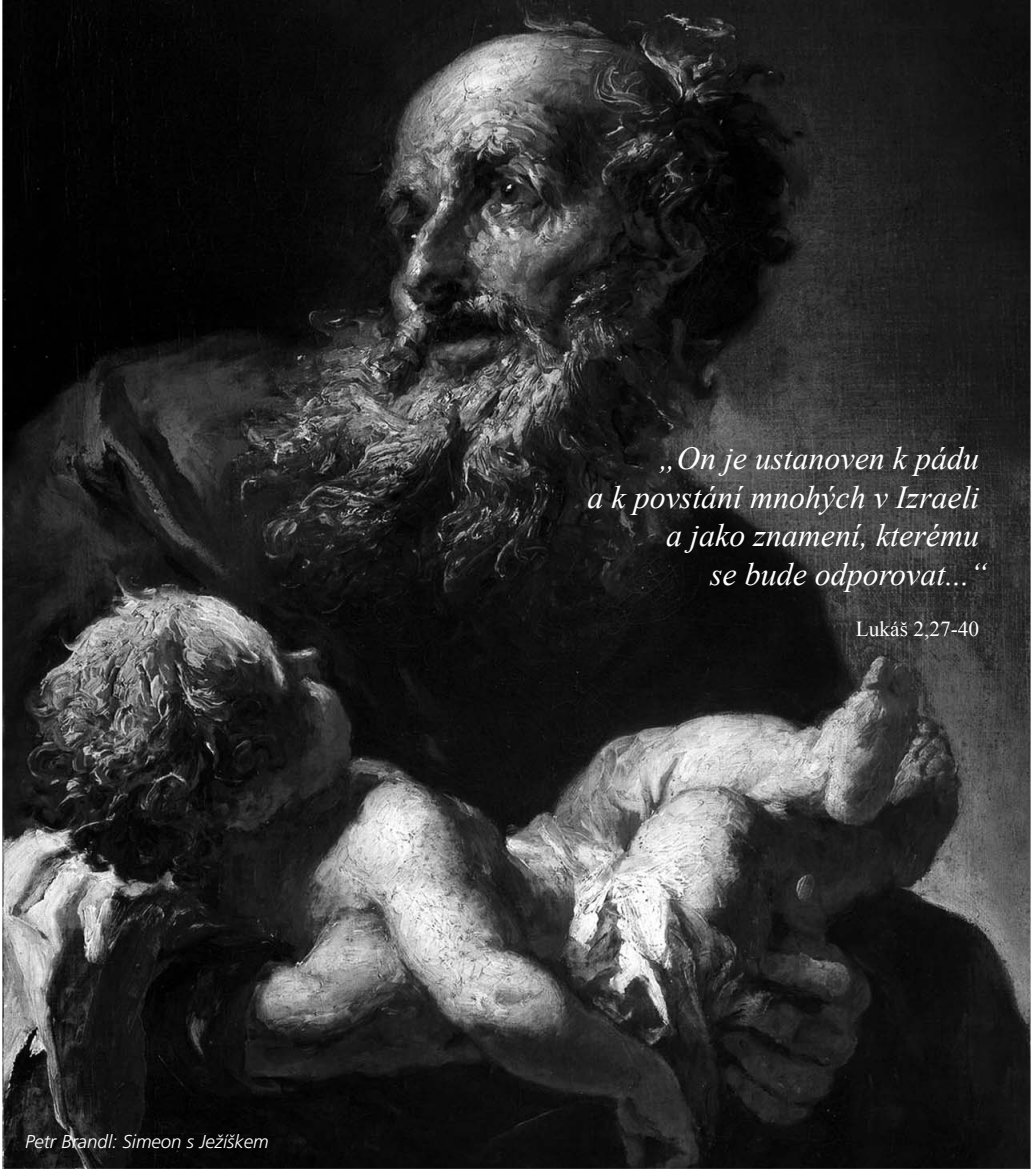

Chodoviny

2

ZPRAVODAJ ŘK FARNOSTI CHODOV PRAHA • L. P. 2019

*„On je ustanoven k pádu
a k povstání mnohých v Izraeli
a jako znamení, kterému
se bude odporovat...“*

Lukáš 2,27-40

Petr Brandl: Simeon s Ježíškem

28. 12.
2018

Tradiční páteční **Bohoslužba slova** s jáhnem Pavlem a následným posezením

6. 1.
2019

Tříkrálový koncert – „**Vánoční příběh**“ souboru **Karamelija – KCMT**

Neoddělitelné a přeci nesmíšené...

Když jsem kdysi narazil na „Chartu města Campinas v severní Brazílii“, velmi mne zasáhla. S nesmírnou silou mi došlo, jak důležité jsou v životě člověka hranice, ale ne ledajaké. Jde o takové, které vymyslel Bůh. Boží hranice, a to i v člověku, totiž mají naprosto jedinečnou vlastnost. Nejsou důsledkem strachu, malomyslnosti, frustrace či něčeho jiného, co pokrývalo stvoření. Prostě jsou takové, že oddělují, nikoli rozdělují. To je však krása, neboť kopretina a kosatec není totéž a jeden krásou doplňuje krásu toho druhého. Ano, já naštěstí nikdy nebudu Bohem a hranice mezi námi zůstává, i když mne zve tak intimně

svojí láskou k podílícnictví na jeho krásě, lásce a štěstí. A dokonce i dogma o dvou přirozenostech v Kristu tomu odpovídá. Je to Bůh a člověk a obojí je neoddělitelné a přeci nesmíšené. Není to krásné? Přejí nám, abychom se nechali inspirovat následující chartou, třeba doma nebo ve farnosti nebo v národě...

Hranice mezi člověkem a Bohem

- Jedině Bůh může dávat víru. Ale ty můžeš dávat své svědectví.
- Jedině Bůh může dávat naději. Ale ty můžeš dávat důvěru svým bratřím.
- Jedině Bůh může dát lásku. Ale ty můžeš učit jiné milovat.
- Jedině Bůh může dát pokoj. Ale ty můžeš zasévat svornost.
- Jedině Bůh může dát sílu. Ale ty můžeš podepřít sklíčené.
- Jedině Bůh je cesta. Ale ty ji můžeš ukazovat druhým.
- Jedině Bůh je světlo. Ale ty ho můžeš zažehnout před očima všech.
- Jedině Bůh je život. Ale ty můžeš vrátit jiným chuť k životu.
- Jedině Bůh může udělat nemožné. Ale ty můžeš dělat to, co je možné.
- Jedině Bůh si stačí sám sobě. Ale dává přednost tomu spoléhat na tebe.

(Charta města Campinas v severní Brazílii)

SLOVO REDAKCE

Milí farníci a čtenáři Fchodovin, myslím si, že v měsíci, kdy si připomínáme svátek zamilových (sv. Valentýna), mohu psát o pohřbu. Vždyť Bůh sám z lásky k nám zemřel, abychom měli život. A nemá větší lásku než ten, kdo položí život za své přátele, jak říká sám Ježíš. (Jan 15, 13)

Na začátku nového roku jsem byla na pohřbu. Kněz během promluvy moc pěkně hovořil o zesnulé. Hlavně mě (znovu) oslovilo, že v životě záleží jen na tom, kolik kdo dá lásky. To je vstupenka do nebe. Myslím, že si to máme častěji připomínat. Máme v sobě dost lásky k lidem ve svém okolí, na svém pracovišti i ve své rodině? Jak

o nich uvažujeme? Mluvíme? Jsem ráda, že znám hodně lidí, kteří nejsou tradiční věřící, nechodí do kostela, ale žijí životem lásky. Rozdávají své srdce. A tak můžeme tvrdit, že kde je láska, tam je Bůh, neboť „Bůh je láska“. A „kdo miluje, z Boha se narodil a Boha zná. .... Jestliže se milujeme navzájem, Bůh v nás zůstává a jeho láska v nás dosáhla svého cíle.“ (1 J 4, 7 a další). Klasická otázka: kde brát sílu pro lásku? Ale přece víme, že „ne my jsme si zamilovali Boha, ale že on si zamiloval nás...“ (1 J 4, 10) Kéž i na našem pohřbu zazní slova o nás, která budou pravdivá, že jsme žili životem laskavého a milujícího člověka. Katka

Pomocnice křesťanů

Jistě s radostí hledíme, jak na mariánská poutní místa přicházejí lidé a poklekají před Boží Matkou. Možná by ani nepřišli, kdyby nezakusili strasti, problémy svého života nebo svých blízkých. Papež Jan Pavel II. se zamýšlel nad otázkou, proč k jeskyni v Lurdech přichází tolik lidí, zvláště nemocných? A sám si dává odpověď: „Protože vědí, že tam stejně jako v Káně Galilejské je Ježíšova matka. A kde je ona, tam nemůže chybět její Syn. Tato jistota pod-

něcuje zástupy lidí přicházející každoročně do Lurd, aby zde hledaly úlevu, potěchu a naději.“

V roce 1858 se Neposkvrněná Panna Maria celkem osmnáctkrát zjevila dívce Bernadetě Soubirousově ve skalní jeskyni poblíž Lurd. Poprvé se tak stalo 11. února. Skrze tuto dívku vyzývá Maria hříšníky k obrácení a k hlubšímu zájmu o modlitbu a službu lásky, zvláště těm nejpotřebnějším. Doporučuje modlitbu svatého růžence, ve které se na ni obracíme ve svých potřebách, jako malé děti.

Ježíš, ke kterému nás jeho Matka vždy vede, miloval nemocné. Svátý Petr shrnuje jeho život v několika slovech: **„Ježíš z Nazareta (...) prokazoval dobrodiní a protože Bůh byl s ním, všem pomáhal a všechny uzdravoval...“** (Sk 10,38)

Evangelia neúnavně vyzdvihují Ježíšovo milosrdenství vůči těm, kdo trpěli na duši i na těle. Většinu svého pozemského života věnoval uzdravování nemocných a utěšení zarmoucených. **„Hluboce soucítí s každým lidským utrpením jak tělesným, tak i duševním.“** Soucítí i s námi a očekává od nás, že vynaložíme veškeré prostředky, které máme k dispozici, abychom se ze své nemoci nebo svízelné situace dostali. Nikdy nedopustí, abychom byli zkoušeni nad naše síly. Každý z nás může prosit za uzdravení nebo za vyřešení problémů, které na nás doléhají, ale také za růst ve víře, naději a lásce.

V nesnázích a utrpení nám bude určitou úlevou už jen to, že všechno to trápení a nemoci odevzdáme do Božích rukou. Je také zbytečné přemýšlet, co bude zítra, jaké následky přinese zítřek, co hrozi- věho přijde v budoucnu, ve stáří.

„Nemějte starost o svůj život, co budete jíst, ani o tělo, co budete mít na sebe. Což není život víc než pokrm a tělo víc než oděv? Pohledte na nebeské ptactvo: neseje, nežne, nesklízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí. Což vy nejste o mnoho cennější? Kdo z vás může o jedinou píď prodloužit svůj život, bude-li se znepokojovat? A o oděv proč si děláte starosti? Podívejte se na polní lilie, jak rostou: nepracují, nepředou – a pravím vám, že ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oděn, jako jedna z nich. Jestliže tedy Bůh tak obléká polní trávu, která tu dnes je a zítra bude hozena do pece, neobleče tím spíše vás, malověrní? Nemějte starost a neříkejte: co budeme jíst? Co budeme pít? Co si budeme oblékat? Po tom všem se shá-

nějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno. Nedělejte si tedy starosti o zítřek; zítřek bude mít své starosti. Každý den má dost na svém trápení.” (Mt 6,25-34)

Se vším, co nás trápí, se utíkáme k Marii. Ona nás vždy vyslechne. Přimluví se za vše, oč žádáme, nebo nám vyprosí větší a hojnější milosti, abychom „ze

zla vytěžili dobro a z ještě většího zla o to větší dobro”. Ať už se dostaneme do jakékoliv situace, vždy můžeme zakoušet její útěchu. A vždy bude platit: Těšitelko zarmoucených, Uzdravení nemocných, Pomocnice křesťanů... oroduj za nás... oroduj za ně. Vždyť ona je matkou Syna Božího, ale i naší maminkou. Nikdy nezapomínejme na její lásku!

Váš jáhen Pavel Urban

ZPRÁVY z KCMT

Milí přátelé,

minulý měsíc jsme odeslali vyúčtování dotací, kterými byly podpořeny kulturní a společenské programy farnosti nabízené široké veřejnosti Jižního Města v minulém roce. Od Městské části Praha 11 jsme získali dotaci ve výši 90 000 Kč na celoroční činnost v oblasti kultury. Použili jsme ji na úhradu části nákladů souvisejících s pořádáním koncertů, divadel, jednorázových kulturních akcí, tanečních večerů apod. Ministerstvo kultury zase podpořilo účelovou dotací ve výši 50 000 Kč oslavy 80. výročí posvěcení kostela sv. Františka. Díky této dotaci jsme mohli nabídnout velmi pestrý program oslav a troufnout si pozvat k nám i profesionální divadelní scénu v podobě představení „Odvolání“ Divadla v Řeznické. Podle vašich ohlasů se oslavy 80. výročí vydařily a nás těší také to, že se podařilo vydat almanach „Patnáct zastavení“ o historii kostela sv. Františka a celé chodovské farnosti. Větší zásoba výtisků almanachu nám ještě zůstala a je stále k dispozici v obchůdku. Určitě stojí za to mít tuto knihu v knihovně a může být také pěkným dárkem pro vaše blízké.

Prosíme všechny dárce, kteří v minulém roce přispěli na aktivity farnosti finančním darem, aby si vyzvedli na knižním obchůdku potvrzení o daru. Pokud obálku se svým jménem nenajdete, je to tím, že jste nám nevedli svoji adresu. V tomto případě si prosím potvrzení vyžádejte v kanceláři nebo emailem na adrese kancelar@kcmt.cz.

Nahlédněte do únorového farního programu, i když je venku tak mrazivo, bude jistě škoda zůstat doma. Manželské páry zveme na Valentýnský večer

s večerí a vínem, pro děti je připravena keramická i výtvarná dílna, všem tancechtivým nabídneme další podvečerní tančírnu, minule se na ní sešlo dokonce 80 tanečnicků. Nemocné a starší osoby zveme na Den nemocných u příležitosti svátku Panny Marie lurdské. Po mši sv. s udělením svátosti nemocných bude následovat vystoupení písničkáře Petra Lutky a také budete mít příležitost se navzájem setkat a popovídat si u malého občerstvení. Únorové Zastavení u Matky Terezy by si neměli nechat ujít pánové z naší farnosti. Pozvání přijal tentokrát P. Vojtěch Kodet a bude věnováno mužské spiritualitě.

Od února otevíráme další kurz keramiky pro seniory SEN II., vždy v pondělí dopoledne, 1x za 14 dní. První kurz je již plně obsazen. Chodit můžete pravidelně nebo individuálně dle vašich možností. Neváhejte a přijďte si vyzkoušet něco nového, sdílet své zkušenosti a během tvůrčí činnosti si popovídat, potkat nové přátele.

Od 2. pololetí se uvolnilo několik míst ve čtvrtěčných kurzech keramiky pro dospělé a děti starší 12 let.

V sobotu 2. března nás čeká tradiční Masopustní veselice, na kterou již v předstihu zveme celé naše farní rodiny. Pokud potřebujete inspiraci k výrobě masek, můžete využít únorovou kreativní dílnu, kde bude připravena spousta nápadů i materiálů. Uvítáme také pomoc s organizací masopustní veselice, práce bude hodně, ale následné radosti z přiložené ruky k dílu a z nově navázaných přátelství bude ještě více.

Přeji vám požehnané dny,

Karina Juráková
ředitelka KCMT

„To je chudoba, když se rozhodneš, že dítě musí zemřít, aby sis mohla žít, jak chceš.” sv. Matka Tereza

Foto: Marek Jenšík

„Turečtina“ je mým osudem...

Když si na Wikipedii vyhledáte informace na jméno Tomáš Laně, dozvíte se toho spoustu zajímavého. Co jsem věděla i bez Wikipedie je, že náš milý farník byl prvním velvyslancem České republiky v Turecku (1995–1999). Už jsem ale třeba nevěděla, že byl také mimořádným a zplnomocněným velvyslancem v Jordánsku v letech 2002–2006 a že mu jordánský král Abdalláh II. udělil nejvyšší jordánské vyznamenání – Řád nezávislosti I. stupně. V letech 1977–2000 působil jako soudní tlumočnick turečtiny a od roku 2007 jako tlumočnick turečtiny na mezinárodních jednáních. Do roku 2013 vyučoval externě turecký jazyk na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a na Státní jazykové škole v Praze. Je také činný jako překladatel a spisovatel.

Pan Tomáš Laně se narodil na sklonku roku 1944 v Praze. O tom, jak jeho život probíhal a jak nyní žije, se dozvíte v následujícím rozhovoru.

Pane Laně, jaké bylo Vaše dětství a jak Vaše rodina prožívala nástup komunistů k moci?

Pocházím z rodiny lékaře. Jsem starší ze dvou bratrů. Dětství jsme měli krásné, nezátížené hrůzami doby po komunistickém puči. Můj otec byl lékař, gynekolog a porodník. Spoluzakládal gynekologicko-porodnickou kliniku lékařské fakulty UK v Plzni, stal se také jejím prvním docentem. Komunisty byl později z fakulty vyhozen. V roce 1968 byl sice jmenován přednostou 2. gynekologicko-porodnické kliniky LFUK v Plzni, ale na počátku normalizace s jejím zrušením opět vyhozen. Nikdy nebyl členem KSČ. Teprve po sametové revoluci se dočkal rehabilitace a krátce před svojí smrtí byl jmenován profesorem. Moje rodina byla tak komunistickým režimem považována za buržoazní.

Pocházíte z tradiční katolické rodiny? Jak jste praktikoval svou víru v době komunismu?

Můj otec byl po svém otci evangelík, matka tradičně katolička. Já jsem byl pokřtěn krátce po narození. I když doba po komunistickém puči nebyla příznivá, stihl jsem ve škole ještě výuku náboženství a také mohl jít k prvnímu svatému přijímání někdy v roce 1953. Pak už byly jakékoliv veřejné projevy víry ostře pronásledovány.

Jak jste se dostal ke studiu turečtiny a ruštiny? Turečtina není tak obvyklý jazyk, čím Vám učarovala?

Byl jsem přijat na obor ruština na Filozofické fakultě UK. K tomu mi byla nabídnuta kombinace

s turečtinou. Neměl jsem o turečtině bližší představu, časem jsem se s ní však sžil, v životě mi byla nejužitečnější a stala se vlastně mým životním osudem. Za komunistického režimu jsem samozřejmě nemohl zdokonalit znalost jazyka studiem v Turecku, po absolutoriu na Filosofické fakultě UK v Praze jsem však dostal možnost studovat turečtině příbuzný jazyk ázerbájdžánštinu na univerzitě v Baku v tehdy sovětském Ázerbájdžánu. V Baku jsem pobyl jeden školní rok 1967/68 a nevrátil jsem se tam po vpádu vojsk Varšavského paktu v srpnu 1968.

Po roce 1968 jste musel opustit svou práci na Univerzitě Karlově, kde jste po jejím absolvování dále pracoval. Kam Vás život zavál dál? Jistě jste chtěl dál ve své profesi využívat své znalosti turečtiny...

Při normalizační prověrce po porážce „Pražského jara“ jsem nezaujal požadovaný postoj ke vpádu vojsk a tak jsem musel z fakulty odejít. Pracoval jsem jako odborný dokumentátor a překladatel v Hydrometeorologickém ústavu, v roce 1978 se mi poštěstilo vyjet do Turecka jako tlumočnick turečtiny na výstavbě velké elektrárny vedené PZO Škodaexport. Tam jsem strávil s přestávkami asi šest let, seznámil se s prostředím, hodně cestoval po zemi a zdokonalil se v jazyce.

To jsem využil jako vrcholový tlumočnick turečtiny při návštěvách na vládní úrovni například při návštěvě tureckého prezidenta v ČSFR v roce 1991. Tam jsem měl poprvé možnost potkat Václava Havla. Působil jsem rovněž jako soudní tlumočnick turečtiny.

Jak dlouho bydlíte na Jižním Městě?

Se svou ženou zde bydlíme od roku 1990. Do farní komunity jsme se dostali až po našem návratu z mého velvyslaneckého postu v Jordánsku, který se časově kryl s výstavbou a vysvěcením KCMT.

Jak došlo k tomu, že jste byl jmenován velvyslancem v Turecku? Jak na ta léta vzpomínáte, co Vám přinesla?

Česká republika začala budovat nový diplomatický sbor nezatížený komunistickou a estébáckou minulostí. Ministerstvo zahraničí oslovovalo znalce různých zemí. Tak jsem byl i já přijat na MZV a v roce

S tátou – 1945

1995 odjel jako první český velvyslanec do Turecka. Mimochodem do země, kam byl jako velvyslanec v roce 1969 „odstraněn“ Alexandr Dubček a po roce 1989 jako představitel ČSFR i ČR poslední komunistický ministr zahraničí Jaromír Johanes. Diplomacie pro mne byla něčím, čemu bych se byl býval při svém talentu na jazyky a touze po cestování rád věnoval už od mládí. Za komunistického režimu to však nebylo možné a tomuto režimu bych také ani sloužit nechtěl. Pro mě byla čest zastupovat v Turecku prezidenta Václava Havla. Velvyslanecký post v Turecku byl tedy především z těchto dvou důvodů vyvrcholením mého dosavadního profesního života.

Jak jste mohl praktikovat svou víru v muslimském státě? Jaký byl tehdy vztah muslimů k křesťanům v Turecku?

V Turecku jsem pobýval na dvou různých místech ve dvou různých obdobích. Jednak v době naší komunistické totality na venkově, jednak po pádu totality v hlavním městě. V Ankaře diplomaté z křesťanských zemí možnost praktikovat svoji víru měli. V tehdejší sekulárním tureckém režimu však

*Přijetí u prezidenta Václava Havla
před odjezdem do Jordánska*

jakékoliv náboženství včetně islámu nehrálo žádnou roli, bylo soukromou záležitostí věřících. Muslimské náboženské symboly byly na veřejnosti dokonce zakázány. Ve veřejné sektoru včetně školství si například ženy nesměly zahalovat hlavu. My jsme samozřejmě v soukromí dodržovali naše církevní svátky.

A jaké to bylo v Jordánsku? Není obvyklé být významenán samotným králem...

Jordánsko je velmi přátelská klidná a nábožensky tolerantní země, ostrůvek v bouřlivém blízkovýchodním moři. V jejím čele stojí král z dynastie odvozující svůj původ od Proroka Muhammada, tedy s nespornou legitimitou v muslimském světě. Jordánský král je také správcem posvátných muslimských míst v Jeruzalémě. V biblických krajích na východním břehu Jordánu, které jsou dnes Jordánskem, žijí od úsvitu křesťanských dějin křesťané. Dnes patří k různým denominacím, především k řeckoortodoxní. Mohou svobodně vyznávat svoji víru a praktikovat své náboženství, jejich počet však bohužel neustále klesá. Řada z nich jsou vyhnanci z Palestiny.

Jedním z nejsilnějších našich zážitků z Jordánska bývala účast na štědrovečerní půlnoční bohoslužbě na biblické hoře Nebo za účasti členů diplomatického sboru a také jednoho z významných příslušníků královské dynastie. Jiným velkým zážitkem bývala i křesťanská pouť do Betanie k břehům Jordánu. Tady také Jordánci ukazují místo Kristova křtu. Na působivé atmosféře tohoto místa nic nemění skutečnost,

že Jordán je dnes bohužel jen špinavý potok. Jinou magickou lokalitou je pustá hora Machareus dále na východ, údajné místo stětí sv. Jana Křtitele.

Česká republika má s Jordánskem velmi dobré styky a snaží se mu ze všech sil pomáhat, a to jak rozvojovou pomocí, tak účastí na mezinárodních projektech. Ze své funkce jsem měl možnost všechny tyto aktivity podporovat a prosazovat. Myslím, že královským vyznamenáním byl oceněn také můj vztah k zemi, který jsem si za svého pobytu vytvořil.

Jste známý také svou publicistickou činností. Na překlad které knihy nejraději vzpomínáte?

Překládání knih jsem se systematicky začal věnovat až po odchodu do důchodu. Překládám větší tureckou literaturu, mezi mými překlady jsou však i knihy přeložené z ázerbájdžánštiny, z ruštiny a z angličtiny. Kromě toho jsem vydal turecko-český a česko-turecký slovník, a také stručnou gramatiku ázerbájdžánštiny. Inicioval jsem rovněž účast tureckých spisovatelů, které jsem překládal, na tradičním Pražském festivalu spisovatelů. Ke křesťanství má vztah můj překlad pojednání Křesťanství v arabském světě od strýce současného jordánského krále, prince Hasana bin Talála. Kladného ohlasu mezi čtenáři se dostalo například románu Serenáda od Zülfü(ho) Livaneli(ho), nebo Poslední vlak do Istanbulu od Ayşe Kulinové, oba pojednávající o válečné židovské problematice ve vztahu k Turecku. Podobné téma ve formě rodinné

ságy zpracovává i můj poslední překlad Ptáci se zlomenými křídly od stejné autorky, který má vyjít letošní rok. Zajímavá je i detektivka Istanbulské memento o rozplétání tajemství brutálních vražd na různých historických místech Istanbulu.

Ráda bych se dozvěděla, jaký verš nebo verše z Písma máte nejraději a proč.

Uvedl bych verš ze Starého Zákona: „Co nechceš, aby ti jiní činili, nečiň ty jim.“ (Podle českého ekumenického překladu Bible: „Co sám nenávidíš, nikomu nečiň.“ – Tob 4, 15), který považuji za základ tolerance a demokratického soužití mezi lidmi.

Patří mezi Vaše záliby cestování? Kde to máte rád a kam se rád vracíte?

Zálibu v cestování už jsem zmínil. Rád se samozřejmě vracím do Turecka, ale měl jsem možnost cestovat po Svaté zemi, za pobytu v Jordánsku jsme s manželkou několikrát navštívili Jeruzalém. V obou zemích, kde jsem diplomaticky působil, je mnoho

Předávání pověřovacích listin velvyslance jordánskému králi Abdulláhovi II.

křesťanských památek, které mne samozřejmě nesmírně přitahovaly a řadu jsem jich také navštívil.

Jaký máte vztah k naší farnosti? Každou neděli Vás vidáme po mši svaté v kavárně KCMT v kroužku přátel, účastníte se nějakých dalších setkání v rámci farnosti?

S farností sv. Františka z Assisi jsme se sžili, našli jsme v ní nové přátele. Rádi se účastníme společných setkání. Snažím se přispět ke komunitnímu životu svými znalostmi a zkušenostmi v přednáškách pro Klub křesťanských seniorů. Zúčastnil jsem se i besedy v kroužku mladých křesťanů. Jako nesmírnou poctu jsem vnímal pozvání k přednášce o Turecku na setkání kněží pražského vikariátu za nečekané účasti kardinála Duky.

Máte nějaký sen, který byste si ještě přál splnit?

Mám jich několik, jsou většinou cestovatelského rázu.

Co byste chtěl vzkázat čtenářům Fchodovin, jaké je Vaše životní krédo?

Aby se v Boží lásce a svornosti sjednotili v úsilí o toleranci a zachování demokracie v naší zemi a nedovolili prospěchářům, bezohledným zbohatlíkům, demagogům a obchodníkům se strachem naši krásnou zemi ovládnout.

Byl jsem vždy vychováván ke skromnosti a ohledu k druhým. Mým životním krédem je pomáhat bližním podle svých nejlepších sil.

**Děkuji za rozhovor.
Katka**

Jeskyň Božího narození v Betlémě

Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá, láska nikdy nezanikne.
(1 Kor 13,7)

MŮJ PŘÍBĚH

Kněz, zpovědník, učitel a přítel M. mě oslovil, abych napsala střípy svého obyčejného života.

Kdo jsem? Jsem žena, která v životě hlavně hodně mluvila, protože slovo má velkou moc a když lidé mluví, tak se jim uleví a všechny starosti, potíže, neshody se lépe řeší. Když se k tomu ještě přidá trpělivost... Mé motto od mládí bylo „TRPĚLIVOST RŮŽE PŘINÁŠÍ“.

Příběh mého manželství a mé rodiny začal v době, kdy jsem se vzpamatovala z nehezkého vztahu, kdy jsem byla hodně zraněná, nedůvěřivá, ale rozhodla něco s tím udělat. Mám bratra, který mi byl a je stále oporou a i já se snažím mu to také takhle oplácet. Právě on mě podpořil v tom, že si mám napsat inzerát. Tak jsem to udělala a potkala jsem „muže svého života“.

Byli a jsme úplně rozdílní, ale zdárně se doplňujeme ve všem. Nebylo to hned od začátku. Cesta byla složitá, trnitá, ale nebyli jsme v tom sami, byl tam i Bůh a víra, kterou manžel měl a já jsem jí hledala různými způsoby.

Manžel byl horolezec a v době, kdy jsme čekali naše první dítě, dceru, začal se věnovat jako jeden z prvních paraglidingu (létání na padácích). Já se výšek bojím a mám závratě, takže se mi to těžko chápalo. Manžel zase těžko chápal, že když se narodí dítě, nenastane konec světa. No on to viděl jinak a těsně před termínem porodu si můj manžel vzal dovolenou a šel s kamarádem do hor předvést svůj první padák, který koupil za peníze ze svatebních darů. Neměli jsme byt, ale měli jsme padák, stan a vybavení pro kempování. Vždyť co? Manžel byl v tu dobu ještě začátečník a tak trochu podcenil podmínky. Při letu se mu padák zavřel a on spadl asi z 15m na sníh a skály. Ještěže nebyl sám. Vrtulník ho převezl do nemocnice, kde zjistili zlomené obratle. Nikdo se však neobtěžoval informovat manželku o tom, co se stalo. Tři dny jsem pátrala, kde mi zmizel manžel, protože v tu dobu odjížděl do práce na celý týden a nebyly mobily. Každý den mi volal a teď nic. Třetí den, kdy jsem byla úplně zoufalá nám večer zazvonil telefon a tchyně mi chladnokrevně oznámila, že na tom a tom telefonním čísle najdu manžela. Zkameněla jsem a mé myšlenky... Se strachem jsem vytočila číslo a přihlásila se mi nemocnice, oddělení ARO. Byl to hrozný šok. Manžel dostával silné utišující injekce na bolest a bylo hodně náročné s ním mluvit. Tato událost oddálila můj porod – leknutí způsobilo, že mi porod museli po čtrnácti dnech vyvolat. Narodila se krásná, zdravá, ale táta ji neviděl. Já jsem každý den telefonovala manželovi, jak roste, co dělá. Nemohla jsem kojit, tak jsem dceru nafotila a vyrazila za manželem do nemocnice v jiném okrese i kraji. Převoz nebyl možný. Manžel se začínal učit chodit. Tak jsme to prožili, vše zvládli a od té doby se stále o něco a někoho bojím. Manžel dál léta, pak začal organizovat vlastní kurzy létání a pak přišlo vlastní šití padáků. To jsme doma již měli i syna, který byl dost nemocný a hlavně hyperaktivní. Manžel dělal několik prací, já jsem v každé volné chvíli šila a pletla pro děti nebo šila na prodej. Firma se rozbíhala pomalu, nebyly peníze na platy pro šičky, tak jsme žili za pár „drobných“, aby bylo na výplaty. Manžel byl a je hrozně poctivý a důsledný, ale on především není podnikatel.

Po pár letech, manžel organizoval u rodičů na horách další kurz pro nováčky a já jsem mu měla pomáhat. Ze strachu o něj jsem se naučila celou teorii a hlavně meteorologii při létání. Což neocenili jeho kamarádi, protože jsem pravidelně s dětmi lezla na kopec a kontrolovala, zda je všechno v pořádku. Manžel spadl podruhé. Obratle praskly znovu. Bez jediného slova jsem ho naložila do auta, jela k lékárně, kde ho ošetřili a pak jsme jeli 120 km domů. Zato můj manžel mluvil, sliboval a sliboval, jak létat nebude. Děti se bály o tátu. Jenže tátovi otrnulo a zase začal létat, ale tajně. Dcera něco tušila a vždy byla ve střehu. Až jednou na lyžovačce to nevydržel a chtěl si sletět s kamarády. Dohodli jsme se, jak to uděláme, a jel. No neletěl. Dcera to prokoukla a volala ho přes vysílačku. Vrátil se lanovkou, byl nahněvaný. Celé jsme to již po několikáté rozebírali. Za čtrnáct dní přišel domů a oznámil nám, že vše prodal a nechal si jen příbuz, ve které dodnes lyžuje. Trochu se mi ulevilo.

Mezi tím nám rostly děti, s kterými jsme každou volnou chvíli chodili do přírody, na turistiku, cyklistiku, lyžování. Starosti s prací, s dětmi, s nemocí, se školou. Já jsem hodně temperamentní, a když nepomohl rozhovor, tak šel k zemi i talíř.

Můj manžel nebyl moc naučený rozebírat problémy, vůbec nemluvil a někdy si něco usmyslel, ale zapomněl nám to sdělit. Rozhovory s ním byly občas náročné, ale teď aspoň běhá a běhá i půl maratóny. Řeknete si: „Jak to s tím souvisí?“ Je to jednoduché. Když jsme něco bouřlivěji řešili, tak se sebral a šel běhat. Já jsem mezitím vychladla, on si vše promyslel a našli jsme řešení. Někdy jsme se tomu i smáli a teď po 29ti letech se tomu už jenom smějeme.

Léta plynula a děti vyžadovaly zvýšené náklady. Chtěli jsme jim dopřát to, co měli i jiné děti. Manžel hledal práci. Dostal nabídku od skvělé firmy. I když vyhrál konkurz, tak ho nevzali. „Bohužel máte již 38 let, to jste starý.“ Byl to pro nás oba šok. Manžel chodil jak bez duše. Přemýšleli jsme, co dál. Nespokojený chlap, hotové neštěstí. Pak napsal do tří firem, zaslal životopisy a vycestoval na pohovory. Všechny vyhrál a všude ho přijali. Věděl, kam chce nastoupit. To zase zaskočilo mně, neboť jsem s tím moc nepočítala. Netušila jsem, co budeme dělat, jak budeme žít. Peníze jsme potřebovali, ale co děti, rodina... Manžel si našel podnájem a vycestoval. My také jsme vycestovali, neboť jsme měli v tu dobu zaplacenou dovolenou u moře, kam jsem s dětmi

jela sama, abychom jim nezkazili prázdniny. Bylo to poprvé, co jsme se jako rodina takto rozdělili. Začali jsme fungovat tak, že manžel jezdil domů každý druhý víkend. Většinou jsme se potkali na chalupě, kterou jsme si těsně předtím poříдили. Byla od domova jen 120 km. V pátek jsme naložili děti a jeli jsme na chalupu, kam ráno přicestoval manžel. Věnovali jsme se dětem, dělali na chalupě, v neděli večer jsme jeli domů, kde jsem vyměnila manžellovi věci, a nočním vlakem jel do práce. Každý den jsme spolu telefonovali, nebo mailovali, co děti, co řeším, co rodiče. Takto jsme fungovali dva roky, až přišel zlom. Manžel mne na jedné návštěvě začal kritizovat ohledně organizace věcí kolem dětí. Hrozně jsme se pohádali, neboť jsem byla dotčená, že vše je na mně a jsem ráda, že to nějak stíhám. Tu noc, co odjel do práce, jsem probřečela a vůbec jsem si nebyla jistá, zda se ještě vrátí. Zatelefonoval o dva dny později, kde mi oznámil, že sehnal podnájem a že se do dvou měsíců stěhujeme. Byl to šok. Proplakala jsem další noc. Bála jsem se toho, bála jsem se reakce rodičů, kteří na nás byli dost závislí, hodně jsem jim pomáhala, děti měli blízko... A teď tohle. Z Východního Slovenska až do Prahy. Zavolala jsem bratrovi. Komu jinému. Chudák se lekl, co se stalo, když slyšel, jak pláču. Pak se začal smát a řekl, ať se balím. Hned ten víkend přijel domů manžel a spolu s bratrem a jeho rodinou jsme jeli za rodiči na chatu. Už to, že jsme přijeli tak společně, se jim nezdálo. Oznámili jsme jim, co se děje. Byl to pro ně šok. Nechtěli to přijmout a pochopit. Podle nich tam mohl být manžel i dále sám. My jako rodina jsme je v tu chvíli nezajímal. Nezajímalo je, jak celá rodina strádá takovýmto způsobem života.

V tu dobu byly ještě celnice. Sbalili jsme kamion, vše dle zákona sepsali, rozloučili jsme se a vyrazili na cestu. První problém byl na české hranici, kde celník něco chtěl... Až po půl hodině různých diskusí o našem stěhování a kamionu jsem šla do auta, kde jsme náhodou měli láhev z našeho domácího baru. Do obálky od dokladů jsem vložila rozpitou láhev slivovice a vrátila se k celníkovi. Manžel bledl, ale ustál to. Položila jsem obálku na stůl, celník kouknul, dal razítko a my jsme vyrazili směr Praha. Do Prahy jsme dorazili kolem půlnoci. Dost problematicky, protože se blížila stoletá voda a do rána se Vltava vylila. Od té doby manžel říká, že za ty povodně můžu já.

B.K.*(Pokračování příště)*

Národní
týden
manželství

ZABIJÁCI MANŽELSTVÍ A JAK SE JIM BRÁNIT

Již po třinácté se bude v České republice konat v týdnu od 11. do 17. 2. 2019 Národní týden manželství.

„Každé manželství v problémech má za sebou složitý a jedinečný příběh. Všichni si navíc do manželství přinášíme svou minulost. Každý máme svá slepá místa, možná nepovedené předchozí vztahy, různá emocionální zranění, zátěž z rodiny nebo naopak nerealistická očekávání. Mnoho důvodů, které lidem připadají jako konečná pro jejich vztah, je ale ve skutečnosti řešitelných, pokud jsme si vědomi příčin, které náš vztah ničí, víme jak se jim bránit a máme odvahu se těmto zabijákům vztahů postavit.“, řekl k mottu NTM jeho koordinátor Petr Adame. Mnoho průzkumů ukazuje na klasické zabijáky, jakými mohou být konflikty ohledně peněz nebo vysoké zadlužení, sexuální frustrace někdy vedoucí až k nevěře, nedostatek času na druhého a fyzické vyčerpání, sobectví, nezdravé vztahy s příbuznými, nerealistická očekávání, majetnický nebo manipulativní vztah k druhému, úspěch či naopak krach v podnikání, závislost na alkoholu, hraní či

další závislosti. To vše ale mohou být jen symptomy našeho hlubšího nastavení.

„Vše začíná v našem mentálním prostoru. Pokud tam není pro náš vztah, vztahovost a lásku dostatek důležitého místa, oproti práci, dětem, výkonu či volnému času pro seberealizaci, tak to bude z dlouhodobého hlediska velký problém. Nakonec nás dožene naše frustrace ze vztahových potřeb a očekávání a množství pozitivních výkonů, které každý týden pro vztah i pro rodinu konáme, nás nemají šanci ochránit. Pokud vztahovost není součástí mentálního prostoru, tak to často může vypadat, že lidé mají naivní přesvědčení, že vztah může zdravě přebývat sám od sebe. Ale tak to bohužel z dlouhodobého hlediska rozhodně není. Vztah je spíše strom, který potřebuje dobrou půdu, vodu a zahradníky. ... Velmi často sleduji, jak partneři nejsou schopni, z dlouhodobého hlediska, úspěšně zacházet se svými zklamáními, frustracemi, se svými negativními emocemi, zraněními, vzteky, nespokojenostmi. A tak se trápí. Buď vyvolávají hádky, po kterých stejně končí nepochopení a nevyslyšení, anebo se odtahují s vírou a nadějí, že to druhému dojde. A tak produkuje další a další zranění, které pak nejsou schopni dohazovat. A tak se kupí někde v nevědomí velké množství silné odstředivé, odvztahové energie, která z dlouhodobého hlediska má silně destruktivní sílu. K frustracím a zklamáním určitě patří i výrazné téma neschopnosti zacházet s odlišnostmi milovaného partnera. Svou destruktivní hru rozehrává určitě i neznalost vztahových a komunikačních vzorců, neschopnost komunikovat ve vztahu, kde neexistuje žádná objektivní pravda, ale vždy spolu komunikují dva subjektivní světy, které jsou plné svých významů, pocitů, potřeb či původních vztahových šablon. Neschopnost být v dualitě se často vyznačuje neschopností partnerů akceptovat a vyjádřit své důležité pocity a nechat si potvrdit jejich příjem u partnera a také nepřijímáním emoční odpovědnosti za své pocity. Raději obviníme partnera, než bychom s ním sdíleli, co se nám to děje, jak se cítíme,

proč se tak cítíme a jak to souvisí s naším životním příběhem. Abychom však mohli být se svým partnerem v takové dualitě, tak to potřebujeme velkou míru odvahy, chuti a dobrodružné povahy. Potřebujeme odvalu, abychom vyzvali na souboj naše strachy, které nám brání experimentování a učení se novým věcem, zpevňováním nových vztahových dovedností. Odvalu potřebujeme také proto, abychom mohli otevřeně sdílet, co se děje v našem vnitřním světě. Tím se někdy dostáváme do situace, že se to partnera dotýká a zraňuje ho to. Jindy to přímo vyvolává střet či konflikt. Odvaha a laskavá vztahovost umožňují i tuto důležitou výživu do našeho vztahu přinést. Mnoho partnerů se však hádá, zraňuje či dokonce obviňuje, aniž by byli schopni se pak efektivně udobřit. To jsou další často absentující dovednosti, které pomáhají hojení pocitů z předchozích zraňujících konfliktů. Partneri se opakovaně raději těší z toho, že už je zase klid zbraní a zraněné pocity v sobě raději potlačí. Příště se pak raději dalším střetům vyhýbají, uzavírají se, odtahují, oddalují či dokonce odcizují se. Dnes již víme, že páry, resp. partneri, kteří směřují za filozofií harmonického štěstí, jsou více nespokojeni a nešťastní než ti, kteří zaujímají filozofii, že cílem je cesta, cesta je cíl. A proč tomu tak je? To je otázka pro vaše vnitřní zastavení, rozjímání či letošní partnerský rozhovor."

V naší farnosti se může i vy letos připojit k této akci účasti na „netradičním Valentýnském večeru“, který bude ve čtvrtek 7. 2. od 18.00 v KCMT. Můžete se těšit na večeri, dobré víno a příjemně prožitý čas. (Více na str. 22)

Sobotní setkání

Z POHLEDU RODIČE:

V sobotu 12. 1. jsme se sešli na faře u kostela sv. Františka. Předali jsme děti do farního sálu a poté pokračovali do kostela k duchovnímu programu, který vedl P. Michael. Následovala četba podobenství o marnotratném synu (Lk 15). Zamýšleli jsme se nad tím, co znamená být vlastně synem/dcerou Boží. Z celého programu jsme si odnesli nejvíce myšlenku toho, že pokud člověk přijme od Boha Lásku, kterou nám Bůh nabízí a zcela se mu odevzdá a přijme, že je opravdovým synem/dcerou, dokáže nechat skrze sebe proudit tu neuvěřitelně silnou Boží moc, sílu a lásku, stane se opravdu svobodným v lásce. V každém z nás je kus marnotratného syna i jeho staršího bratra. Každý svým způsobem mrháme dary („majetkem“), který nám náš otec dává. Za prvé tak, že je používáme špatným směrem a za druhé si stěžujeme, že jsme nic nedostali, a vůbec nevidíme to, že je máme všechny k dispozici a stačí jen vnímat. Stejně jako v podobenství mladší i starší bratr. Vychází nám z toho hlavní myšlenka, více a více poznávat milujícího Boha. Čím víc poznám jeho lásku, tím víc mé chování nebude MUSÍM, ale CHCI Z LÁSKY k Tobě Bože. Kéž toho jsme všichni více a více schopni. A díky Tobě Pane za P. Michaela a za všechny úžasné hlídačky na faře :). Děkuje!!!

Monika M.

Z POHLEDU DÍTĚTE:

Ráno nás rodiče předali do farního sálu, kde nás čekali naše katechetky. Což se v průběhu dopoledne změnilo na kafetetky, protože si dopřávaly káféčko. Chvilku jsme si pohráli, malovali a pak jsme vyrazili ven na procházku ke svatému Izidorovi (modrá skupinka). Ostatní skupinky šly jinam. Když jsme se vrátili, naše skupinka zahrála divadlo o tom místě, na kterém jsme se byli podívat. Červená skupinka kreslila a zelená vyprávěla. Pak byl společný oběd s rodiči, brambory se sekanou, a jako zákusek byla buchta a perníčky. Potom jsme se dívali na film Biblické příběhy. Poté jsme si dávali různé kvízy, po kterých jsme už jen šli do kostela za rodiči. Zazpívali jsme si společně píseň Postavíme dům a modlili se a chválili Boha.

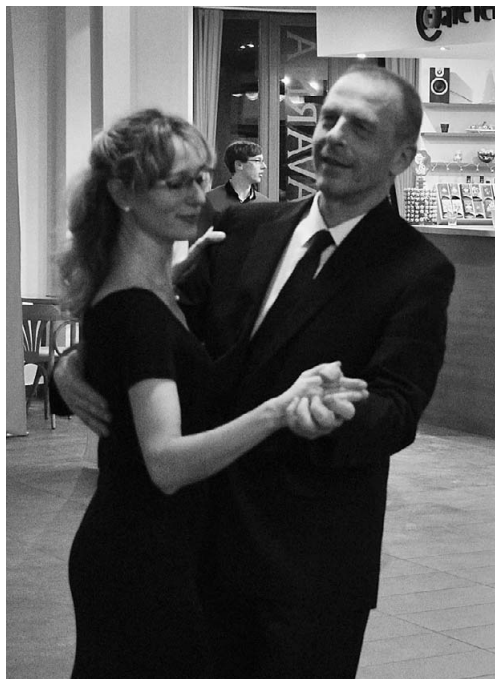
Miša a Hanička

Farní ples

18. 1. 2019

Výsledky průzkumu veřejného mínění na téma „Za koho lidé pokládají Ježíše“ (viz minulé číslo) byly mnohem horší, než členové vele rady očekávali. Nedá se nic dělat, Ježíš musí být zlikvidován. Ale jak, když za ním stojí tolik lidí?

Dříve, než navštívíme jednání vele rady ohledně této záležitosti, bylo by dobré si připomenout některé biblické úryvky – spor o rozlukové lístky (Marek 10,2-9), Ježíšův „soud“ s cizoložnou ženou (Jan 8,3-11), spor o daňový peníz (Matouš 22,16-22) a pro jistotu i příbuzenské vztahy velekněží Annáš a Kaifáš (Jan 18,12-14).

LÉČKA

průzkumu. Ale zřejmě nechápete, co to znamená. Že je ohrožen náš židovský národ, naše kultura, toto naše svaté město! Když nebudeme jednat radikálně, uvěří v něj všichni, vzbouří se proti nám a pak přijdou Římané a zničí nás všechny.“

Kaifáš se odmlčel a pozoroval, zda jeho řeč byla dost důrazná. „Pokud Ježíš nezemře, zahyne celý národ!“

„Ale když ho popravíme, tak proti sobě jeho stoupence poštujeme ještě víc,“ odvážil se namítnut Alexandr.

„To samozřejmě. Takže nejdřív musíme co?“

Nastalo ticho. Jen velekněz Annáš se usmíval. Hele ho, zeťáka. Přece jen v něm něco je. Umí se do toho opřít, když o něco jde. Annáš před časem skoro litoval, že dal svou dceru zrovna jemu, ale teď se zdá, že má Kaifáš budoucnost.

„Musíme ho nějak zdiskreditovat, znemožnit v jejich očích,“ odvážil se navrhnout Nissim.

„Správně,“ pokynul Kaifáš hlavou.

Nikdo další však už s ničím novým nepřišel. Kaifáš si povzdychl a po chvíli pokračoval už trochu většším tónem.

„Tak za prvé. Židům už několik set let do hlavy vtlukáme, že nejdůležitější je dodržovat Zákon. Protože jedině Zákon je naučitelný, měřitelný, kontrolovatelný. Zachovej zákon, zákon zachová tebe. V tom spočívá naše svoboda. Láska a milosrdenství – proč ne. Ale nejdřív Zákon! A tohle našťástí mají Židé v podvědomí pořád zafixované. Na tom musíme stavět. Musíme dokázat, aby Ježíš Zákon zpochybnil. To jeho posluchače znejistí.“

Velekněz se posadil. Bylo zřejmé, že už má věc promyšlenou. „Navrhují začít manželstvím. Naši předkové si vydobyli rozlukové lístky. Ježíš, zdá se, na ně má trochu jiný názor. Tady proti sobě stojí Židovský Zákon a Ježíšova morálka. Ale je třeba jít ještě dál, Ježíšovi před oči proti sobě postavit Zákon a milosrdenství.“

„Cizoložství!“ vykřikl Barnabáš.

„Dobře, Barnabáši. Za cizoložství stanoví Zákon trest smrti ukamenováním. To není moc milosrdné, ale Zákon je Zákon. A cizoložství je proti manželství. Když Ježíš tak brání manželství a je proti rozluce, musí souhlasit s trestem pro cizoložnice. A pokud by k nim chtěl být milosrdný, bude muset být shovívavý i k rozluce. Z tohohle se jen tak nevykrotí.“

„Teda šéfe,“ neudržel se Barnabáš, „tobě to páli skoro jako Šalomounovi.“

„Tak dost!“ Kaifášovi došla trpělivost.

„Sezval jsem vás, abychom s konečnou platností vyřešili případ Ježíš Nazaretský. A co tu od vás slyším? Napomenout, pokárat, pohrozit. Tomu říkáte konečné řešení? Takhle jen radikalizujeme tu chátru, která jde za ním.“ Velekněz se zamračene rozhlédl po přítomných členech vele rady. „Viděli jste výsledky

Kaifáš byl potěšen tou poklonou, jen to slovíčko „skoro“ si Barnabáš mohl nechat.

„Takže, Barnabáši, co kdyby ses toho ujal. Najdi si nějakou cizoložnou ženu, popřípadě to nějak navlékni. Však víš, „příležitost dělá nevěru“. Konec konců máš z nás s touto problematikou největší zkušenosti.“

Barnabáš se začervenal, věděl, na co Kaifáš naráží. Byl již třikrát rozvedený a jeho milostné plotky byly obecně známé. Ale nechťel si to s veleknězem rozházet, takže souhlasil, i když ne moc přesvědčivě.

„Tohle bychom tedy měli. Ještě by to chtělo vymyslet nějaký chyták s penězi, to je spolehlivý manipulační nástroj. Napadá někoho něco?“

„Co třeba daně? To lidi nemají rádi. Ale Ježíš je nemůže dost dobře zpochybnit,“ odvážil se navrhnout Matyáš.

„To není špatná myšlenka, máš něco konkrétního?“

„Myslím, že ano,“ usmál se Matyáš a zadíval se na minci, kterou držel v dlani a na níž byl zobrazen portrét římského císaře.

„Takže tímto způsobem Ježíše zdiskreditujeme,“ uzavřel tuto kapitolu Kaifáš. „Ale mezitím musíme také proniknout do jejich struktur, abychom mohli ve správný čas zasáhnout.“

„Musíme mezi nimi najít zrádce!“

„Ale fuj!“

„Informátora.“

„To už je lepší.“

„Musíme někoho obrátit zpět na pravou víru.“

„No vidíte, jak vám to jde, když chcete. A čím ho obrátíme?“

„Podplatíme ho!“

„Ale no tak.“

„Finančně ho motivujeme.“

„No proto. Tohle si vezmu na starost já. Myslím, že už vím, kdo v tom jejich výboru dělá pokladníka.“

Annáš do této chvíle mlčel. Nyní vstal a lehce pokynul rukou. Všichni se ztišili, samotného ho překvapilo, jaký má pořád respekt.

„Milí kolegové, jsem na vás hrdý! Jen je třeba ještě zařídít poslední věc. Nám není dovoleno nikoho popravovat. To může nařídít pouze Pilát.“

Annáš se významně odmlčel. „Ale to nechte na mě, vím, co na Piláta platí.“

Honza Zindulka

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Smějte se. Neboť tento smích je vyznáním, že jste lidé. Vyznáním, jež samo je už počátkem vyznání Boha. Neboť jak jinak má člověk vyznávat Boha než tak, že ve svém životě a svým životem vyznává, že on sám není Bůh, ale tvor, který má svá období, která se jedno od druhého liší. Smích je oslavou Boha, protože člověka – ponechává být člověkem. **(K. Rahner)**

■ Ježíš měl jiný názor na výklad některých zákonů tehdejšího židovstva než jeho současníci. Proto se ho jeden právník, znalec Mojžíšova zákona, zeptal, který z 613 zákonů obsažených v Mojžíšových knihách považuje za nejdůležitější. Odpověděl: Mít rád Pána Boha a bližního. **(Pavel Kuneš)**

■ Ten, kdo činí ústupky diktátorovi, krmí krokodýla a doufá, že bude sněden až naposledy. **(Winston Churchill, držitel Nobelovy ceny za mír)**

■ Poděkovat dokážu jen tomu, kdo mi svůj dar věnoval s úctou. Dává-li mi někdo svým darem najevo své mecenášství, zatímco já jsem v jeho očích ten ubožák, který mu dluží vděčnost, jistě mi poděkování bude krajně nepříjemné. Vděčnost totiž předpokládá úctu k tomu, jenž má být obdivován. Bůh nás zahrnuje dary, protože jsme v jeho očích nesmírně cenní. **(Anselm Grün)**

■ A dry crust eaten in peace is better than steak every day along with argument and strife.

(Proverbs / Přísloví 17/1)

■ Jak pomoci člověku, který nás doslova zavalí zcela objektivními a neodvratitelnými důvody svého neštěstí a zoufalství? Nemůžeme-li se opřít o jeho víru, protože tam žádná není, je to pořádný oříšek. Víra je dar a dar se nedá vnutit. Buď ho někdo přijmout chce, anebo nechce.

(Marie Svatošová)

■ Dá nám značnou práci vymanit se z kruhu svého já a všimnout si potřeb někoho jiného. Těžko chápeme, že se naše bolest zmírní, když svůj zájem věnujeme jinému člověku. Přesto je skutečností, že období deprese a sebelibosti můžeme ukončit, když poskytneme soucitnou pozornost ostatním.

(Josef Schultz)

CO BYLO ..... A CO BUDE?

Z KRONIKY SNĚHOVÉ VLOČKY ZÁPISKY SKAUTSKÉHO DÍVČÍHO ODDÍLU

Bruslení a strašidla

V lednu míváme tradičně celooddílovou výpravu. Letos bylo v plánu, že spolu půjdeme bruslit a pak odpoledne, že se zúčastníme šifrovací hry: Prahou plnou strašidel.

V sobotu jsme se sešly u klubovny, počkaly chvíli na ostatní a vyrazily na metro. Jely jsme na Hlavní nádraží a odtud šly na kluziště Na Františku, sem chodíme každý rok, je to fajn, že to tam už známe. Tam jsme bruslily, užívaly si ledu a toho, že jsme spolu. Po bruslení jsme spěchaly na tramvaj, abychom stihly zaregistrovat se na závod. Během dopoledne jsme se domluvily, jak vytvoříme skupinky, v kterých se zúčastníme závodu, vymyslely jsme si i různá jména a tak. Na startu jsme pak získaly sešítek plný šifer, s jejichž pomocí (když se nám podaří je rozluštit) jsme mohly přijít na to, kde se skrývá strašidlo. Zakreslily jsme si je do mapy a pak je hledaly a dávaly jim heslo, za které jsme dostaly body. Skupince světlušek se nejvíce líbilo strašidlo jednorožec. Sice jsme se neumístily, ale užily jsme si to. Někomu chytré hodinky večer napočítaly více než 10 km, které jsme možná každá nabruslila

a nachodila po Praze. Těšíme se na příští rok, snad se nám podaří rozluštit všechny šifry a zkusíme to i zvládnout za kratší čas.

VOSA VŠESTRANNÝ ODDÍL PRO KLUKY OD 7 LET

Zimní olympijské sporty v suterénu KCMT

VOSA vyzkoušela některé nové formáty pro beznákladové pořádání zimní olympiády. Pravda, vše nebylo do puntíku podle pravidel příslušných sportovních federací, ale jako náplň schůzky posloužily modifikované sportovní soutěže náramně. Boby

– kolečkové židle, umožnily soutěž bez nákladů na budování bobové dráhy, papírové koule a kbelík na podlahu ušetřily za výstavbu biatlonové střílnice a KCMT opět rozšířilo svou pověst multifunkční budovy. Protože brusle na skutečný led se leckomu válely ve skříní a pro ostatní se našly brusle ve skladu KSK, nemohli jsme je nechat zahálet a tak hned následující schůzku VOSA vyrazila na kluziště u Arkád Pankrác.

CO BUDE?

Začínáme nacvičovat PAŠIJE!

Dětský divadelní kroužek přijímá nové zájemce pro nácvik velikonočního představení Pašijí v KCMT. Pro zapojení do nácviku kontaktujte vedoucí kroužku Elišku Brhlovou (viz kontakty dole).

Program oddílu VOSA

Do konce zimy budeme chystat pro kluky zdonalování se v zimních sportech, vědecko-technická odpoledne, s příchodem předjaří se vrátíme do bazénu a k pohybu v přírodě. Zájemci jsou zváni i na jednorázové ochutnávky našich programů. Scházíme se každé úterý u věže KCMT. Přijmeme i nové tváře do vedení oddílu.

Kontakty na vedoucí aktivit

■ Dětský dramatický kroužek

Eliška Brhlová, tel. 606 561 611
eliska.brhlova@seznam.cz

■ Lyžařský/SNB výcvik o jarních

prázdninách / 10. 2.–17. 2. 2019

Honza Procházka, tel. 608 228 730
hory@kskp Praha.org

www.facebook.com/KSK.Praha.z.s.

■ Sněhová vločka, oddíl a tábor skautek

Lucka Skrčená, vůdce oddílu
tel. 721 770 421, l.skrцена@seznam.cz
Eliška Kosmáková: elzuska@spoluzaci.cz

■ VOSA • všestranný oddíl pro kluky

Míra Majer, hlavní vedoucí
vosa.kcmt@gmail.com, tel. 775 005 096
Jarda Olšanský, tel. 603 256 411

SPIRITUALITA SV. ALŽBĚTY OD TROJICE

Svatá Alžběta od Trojice

(1880–1906), vlastním jménem Elisabeth Catez, kterou papež František 16. října 2016 v Římě svatořečil, dostala od Pána pro církev velké prorocké poslání.

Zakoušet Boha ve svém nitru bylo Alžbětě dáno prožít mystickým, vlitým způsobem. Z doby jejího noviciátu známe svědectví, kdy řekne převorce, sestře Germaně: „Nemohu unést tu tíhu milostí.“ Brzy však nastává změna. Dochází ke zkouškám očistčovým, samoty a vyprahlosti.

■ „Máme Ježíše v sobě, a proto na nocích, při nichž naše nebe potemní, vůbec nezáleží. Když máme pocit, že Ježíš spí, spočíváme i my vedle něho. Budme tiché a klidné, nebudme ho, ale s vírou čekajme.“

■ „Milá maminko, žij s Bohem. Jak ráda bych řekla všem duším, jaké zdroje síly, pokoje a také štěstí by našly, kdyby se odhodlaly žít stále v láskyplném spojení s Bohem. Bohužel neumějí čekat: když se jim Bůh nedává tak, aby ho cítily, opouštějí jeho svatou přítomnost, a když k nim pak přijde se všemi svými dary, nikoho nenalezne, protože duše nepřebývá uvnitř, ale zdržuje se venku, ve vnějších věcech.“

■ „Svěřím se Vám, co učinilo z mého života nebe na zemi: víra, že v nás dnem i nocí přebývá bytost jménem Láska a že nás žádá, abychom žili ve spojení s Ní a abychom všechny radosti i všechny bolesti přijímali jako dar z lásky. Toto vědomí duši povznáší nad všechno těžké a pomíjivé a umožňuje jí spočinout v klidu a míru Božích dětí.“

**Myšlenky z Novény se sv. Alžbětou
od Trojice / M. J. Burgerová
Karmelitánské nakladatelství 2016.**

Farní charita
Praha 4 - Chodov

zprávičky z Farní charity

Dovolte mi, abych se ještě ohlédl za rokem 2018.

Když se nad tím zamyslím, každý rok mého působení ve Farní charitě Praha 4 – Chodov byl něčím specifický. V roce 2017 jsme zažili největší personální krizi snad za celé období existence naší organizace. V loňském roce se podařilo tuto situaci stabilizovat a do roku 2019 vstupujeme s plným počtem zaměstnanců. Také se po mnoha letech značně obměnil tým vedoucích pracovníků. Sociální služby se nám natolik rozrostly, že jsme museli rozdělit terén na dvě poloviny a přijmout druhou koordinátorku. Sociální složku nyní vede sociální pracovníce Bc. Lucie Šperková. Služby pro oblast Jižního Města a Spořilova koordinuje Bc. Iveta Bartošová. Pokud byste potřebovali domluvit sociální služby v ostatních částech Prahy 4 nebo v Modřanech, Kunraticích, Šeberově, Újezdě a blízkém okolí, obraťte se na Bc. Michaelu Šmejkalovou. Domácí zdravotní péči má na starosti koordinátorka Kateřina Lukešová. Kontakty na všechny vedoucí pracovníky najdete na našich webových stránkách www.charitapraha4.cz.

Minulý rok přinesl ještě jednu novinku. Výrazně nám narostl počet ošetřených klientů a osobní asistence nám narostla o 700 hodin. O tuto službu je v poslední době veliký zájem. Dříve jsme měli klienty v dlouhodobé péči, často i několik let. V poslední době přijímáme klienty v daleko vážnějším zdravotním stavu, proto se nám rychle střídají. Sotva je přijmeme do péče, odejdou do nemocnice nebo je rodina umístí do lůžkového zařízení. Také se nám množí žádosti o krátkodobou péči.

Jaký byl tedy rok 2018 v číslech?

Osobní asistence: 86 klientů, 8933 hodin
Pečovatelská služba: 164 klientů, 7012 návštěv
Ošetřovatelská služba: 125 klientů, 5.181 návštěv
Půjčovna kompenzačních pomůcek: 63 klientů
Celkem jsme poskytli služby 284 klientům.

Někteří klienti využívají více našich služeb, proto celkový počet klientů neodpovídá součtu klientů jednotlivých služeb.

Na naši činnost můžete přispět také do kasiček v obou farních kostelech. V loňském roce jsem neuváděla vybrané částky ve Fchodovinách pokaždé, když kostelníci peníze vyzvedli a přinesli k nám do kanceláře. Za celý rok 2018 se v kasičce v kostele sv. Františka z Assisi nasbíralo: 9 477 Kč

Naši organizaci v roce 2018 podpořilo třicet dva individuálních dárců, kteří dohromady přispěli částkou 214 900 Kč.

Tříkrálová sbírka proběhla na začátku roku 2019, stejně jako každý rok. Naši koledníci vybrali dohromady rekordní částku 118 332 Kč. K nám na Charitu se vrátí 76 916 Kč, kterými podpoříme služby přímé péče pro naše seniory. Na koleďování se aktivně podílely katechetky farnosti s dětmi, které chodí na náboženství, i s těmi vlastními. Pomohly nám i oddíly Protěž, Statečná srdce, Sněhová vločka a Utahové ze 7. skautského střediska Blaník. K naší Charitě se tradičně

připojili také koledníci z farnosti sv. Anežky České na Spořilově, kde se vybralo 23 244 Kč a Farnost Nanebevzetí Panny Marie v Praze 4 – Lhotka, která nám ze své sbírky věnuje částku v hodnotě cca 10.000 Kč.

Chtěla bych poděkovat. Zaměstnancům naší Charity, kteří tu káru se mnou táhnou statečně a trpělivě dál. Všem našim dárcům, ať už dar posílají na účet, dávají do kasičky v kostele, přinesou do kanceláře nebo ho věnují třem králům. Tříkrálovým koledníkům ze velké nasazení a krásné zpívání. Michaelovi, Michalovi, Karině, Vlastě i Václavovi za přátelskou spolupráci, a vám všem, kteří na nás a naše služby myslíte v modlitbách.

Eva Černá

DOBROVOLNÍCI, DOBROVOLNICE, DOBROVOLNÍČATA

Milé dobrovolnické dušičky, milí farníci,

v letošním roce máme masopust trochu delší. Ale už první březnovou neděli nás čeká masopustní veselice. Ráda bych touto cestou opět zavolala o pomoc. Potřebovala bych pomoci připravit jednotné kostýmy (něco jednoduchého) pro ty, kteří budou ve službě u soutěží a pořadatelsky. Další pomoc bude s přípravou soutěží, výzdobou sálu, ... Pokud jsou mezi vámi tvořivci, tak jste rozhodně vítáni. Prosím ozvěte se mi tak do poloviny února (konce jarních prázdnin naší Prahy). Je to příležitost vytvořit něco pěkného pro lidi kolem nás. Pán potřebuje naše ruce a srdce, protože jinak na tomto světě nemůže nic změnit. Takže do kalendáře si napište sobotu 2. března a určitě se mě ozvěte.

Co se týká programu, tak v únoru se můžete těšit na zajímavá setkání (den nemocných; P. Vojtěch Kodet, Valentýnský večer...).

Všem krásnou zimu a pro koho je to aktuální, tak si užijte jarní prázdniny. Postavte alespoň jednoho sněhuláka, nebo hodte na někoho z lásky sněhovou kouli...

Vlasta Hamalová

KNIŽNÍ OBCHŮDEK

■ 9 dní ke znovunalezení radosti z modlitby, Jacques Philippe, Paulínky – Kč 95,-

Modlitba nám umožňuje předjímat nebe. Díky ní jakoby v předtuše okoušíme štěstí, které není z tohoto světa a které nám nic pozemského nemůže dát; totiž ono štěstí v Bohu, k němuž nás on sám předurčil a kvůli němuž nás stvořil.

Autor patří k zakládajícím osobnostem Komunity Blahoslavenství.

■ Kouzlo maličkosti, Anselm Grün, Fénix, Kč 168,-

Kdy budeme konečně spokojeni se svým životem? Co opravdu potřebujeme ke štěstí a co nám stále chybí? Co nám vlastně brání žít naplněný život?

Anselm Grün se nad těmito otázkami zamýšlí a nabízí odpovědi. Mnohdy totiž stačí podívat se na věci z jiné perspektivy, aby se člověk se svým životem ztotožnil.

Radí, jak začít žít harmoničtější a radostnější život, těšit se ze vztahů, z toho, že jsme na světě. Ukazuje, jak být se sebou spokojený a zároveň být přínosem pro svoje bližní, jak objevit vnitřní klid, zkrátka, jak

nepromarnit svůj život zbytečností. Důležitou roli při tom hraje vděčnost: Kdo je vděčný za dnešní den, ten dokáže nalézt štěstí i v maličkostech, ať je doba jakkoli nepříznivá.

■ Od jarmulky ke kříži, Jean-Marie Élie Setbon, KNA, Kč 249,-

Jean-Marie Élie Setbon vyrostl v židovské rodině, stal se dokonce rabínem, ale v dospělosti objevil Ježíše Krista a moc jeho kříže. V roce 2008 byl pokřtěn, po smrti své manželky se znovu oženil a měl osm dětí.

Ukřížovaný jej zvláště přitahoval už od chlapec-kých let, ale cesta za Kristem byla dlouhá a sple-titá. Jeho typicky židovský způsob vnímání se nepřes-tal srážet s tím křesťanským ani během přípravy na křest. Později autor napsal: „Po dlouhém puto-vání Bůh konečně sňal závoj z mých očí. Najednou se všechno vyjasnilo, Bůh mi dal nové smýšlení a já jsem vše uviděl v novém světle. Tato kniha vypráví o obrácení. Je to ale hlavně příběh člověka, který velmi dlouho bojoval s Bohem Ježíše Krista, jenž ho očekával a dával mu znamení.“ Neobyčejný příběh, jenž dokazuje, jak nevyzpytatelné jsou cesty Boží.

večer pro tebe, pro mne, pro nás

Čtvrtek 7. února od 18.00 hod.

v Komunitním centru Matky Terezy

Netradiční valentýnský večer
pro manželské páry
s večeří a vínem.

Vstupné pro pár 440 Kč.

Vstupenky možno zakoupit
od 4. 2. 2019 v kanceláři KCMT
u Vlasty Hamalové

hamalova@kcmt.cz, tel. 733 770 847

Jihoměstský MASOPUST

10.00 VÝROBA MASEK

– Výtvarný ateliér KC Zahrada

2.3.2019

14.00 MASOPUSTNÍ PRŮVOD S MASKAMI

– Start u metra Opatov

14.45 HERNÍ ODPOLEDNE

– okolí a prostory
Komunitního centra Matky Terezy

16.00 DIVADLO KUBKO - ZVÍŘÁTKA A LOUPEŽNÍCI

– v Komunitním centru Matky Terezy

Uvedené časy jsou orientační.

Vstupné na soutěže (včetně divadla) 50 Kč (bez masky).

Vstupné s maskou 40 Kč.

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA

V týdnu od 11. do 15. 2. v době jarních prázdnin
Prahy 11 je herna v provozu. Odpoledne se kroužky
nekonají.

■ DOPOLEDNÍ PROGRAM

HERNA JE V PROVOZU OD 8. 1. 2019

Do dopolední hery je vstup bez přihlášení –

vstupné pro rodinu 50,- Kč / dopoledne,
v pátek je pro doprovázející babičky a dědečky
jen 30,- Kč / dopoledne.

• Po / 8.00–12.00 Školička Sluníčko (obsazeno)

• Út / 9.00–12.00 / Otevřená herna.

• St / 9.00–12.00 / Otevřená herna,
od 10.00: Hrátky s batolátky (do 18 měs.)
– bez přihlášení.

• Čt / 9.00–12.00 / Otevřená herna,
od 10.00: Pohybové hry pro rodiče s dětmi
dětí od 18 měs.) – bez přihlášení.

• Pá / 9.00–12.00 / Otevřená herna, od 10.00:

Čas na pohádku, od 10.30: Šikulové – Tvořivá dílnička.

■ ODPOLEDNÍ PROGRAM

**V novém pololetí nabízíme místa ve všech
odpoledních kurzech pro děti a dospělé
PRO DĚTI**

• Po / 16.00–18.00 Malý Muzikant • Po a Čt /
ANGLIČTINA • Po / 16.45–17.30 4–7 let • Čt / 4
roky – 7 let a 7–9 let 17.05–17.55 • St / MOTESSORI
PRACOVNY pro děti od 1,5 roku do 3 let • St / ELKONIN
(obsazeno – nelze nastoupit v průběhu roku)

• Pá / KŘESŤANSKÝ KROUŽEK 16.00–18.00

• PRO DOSPĚLÉ

Po / 18.15–19.15 ANGLIČTINA pro středně pokročilé, Út
/ 18.00–19.00 ANGLIČTINA pro pokročilé, Čt / 14.30–
15.30 FRANCOUZŠTINA

DOPROVODNÉ AKCE – přihlášení nutné předem

• Přednáška: Úvod do Montessori pedagogiky
– čas a termín konání bude upřesněn – sledujte web
nebo facebookové stránky

• 28. 2. / Čt – Karnevalové dopoledne 10.00–12.00
– velký sál KCMT – Dopoledne plné her, písniček
a minisoutěží pro nejmenší. Přihlášení je možné přímo
v herně nebo na: mcdomecek@praha.ymca.cz.

■ BŘEZEN

• 16. 3. / So – BURZA JARNÍHO OBLEČENÍ a potřeb

– velká burza, na které můžete nakoupit a prodat
oblečení, hračky a pomůcky po svých dětech.

Pokud máte zájem o prodejní kód a bližší informace,
pište na e-mail: burza@praha.ymca.cz

U Modré školy 1, Praha 11 – v budově KCMT

Aktuální informace: www.mc-domecek.cz

nebo www.facebook.com/MCDomecek

na tel.: 773 993 985

Přihlášky na: mcdomecek@praha.ymca.cz.

PROGRAM / AKCE VE FARNOSTI

- **7. 2. / 18.00 – Večer pro TEBE, pro MNE, pro NÁS** – Netradiční valentýnský večer pro manželské páry. Akce je součástí „Národního týdne manželství“. Vstupné pro pár 440 Kč. Přihlašování a vstupenky v kanceláři KCMT.
- **9. 2. / 10.00 – DEN NEMOCNÝCH** – mše svatá s udílením svátosti nemocných, společné setkání. Můžete se těšit na malý kulturní program – vystoupení písničkáře Petra Lutky (KCMT).
- **12. 2. / 18.00–21.00 – Podvečerní tančírna.** K tanci a poslechu hraje „Hvězdný prach“. Vstupné pro pár 150,- a pro jednotlivce 80,- (KCMT).
- **21. 2. / 19.00 – ZMT** – hostem bude **P. Vojtěch KODET, OCarm.** S tématem „**Mužská spiritualita**“. Vstupné dobrovolné. (KCMT).
- **24. 2. / 16.00 – Rodinná keramická dílna.** Rezervace nutná – na telefonu 603 281 864 nebo po e-mailu janadomsova@gmail.com. S sebou pracovní halenu a dobrou náladu. Cena 100,- na osobu.
- **27. 2. / 17.00 – Tvoříme pro radost – Chystáme se na MASOPUST** – výroba masek. Nutno se přihlásit do 24. 2. na e-mail: hama-lova@kcmt.cz (KCMT).
- **2. 3. / JIHOMĚSTSKÝ MASOPUST** – masopustní průvod od metra Opatov ke KCMT, součesně pro děti, divadlo, masopustní dobroty.
- **3. 3. / 15.00–18.00 – Odpolední tančírna** – K tanci a poslechu hraje „Hvězdný prach“. Vstupné pro pár 150,- a pro jednotlivce 80,- (KCMT).
- **10. 3. / 18.00 DVEŘE** – divadelní hra z rukou autora Jana Zindulky (našeho farníka). Hraje divadelní ochotnický spolek J. K. Tyla ze Sezemice. (KCMT).
- **Cvičení (nejen) pro seniory** – Po 9.15–10.15 a 10.30–11.30
- **Nový kurz od února / SEN 2019** – pondělky 10.30–12.30
Kurz šesti lekcí probíhá tyto pondělky: 4. 2., 25. 2., 11. 3., 25. 3., 8. 4., 6. 5. Setkání dříve narozených s možností keramické tvorby nabízí společné strávené pondělní dopoledne, možnost sdílení zkušeností a zkusit si něco nového. Chodit můžete pravidelně nebo individuálně

dle vašich možností. CENA: 100,- za jednu dvouhodinovou lekci. Přihlášky a informace:

Mgr. Jana Domšová 603 281 864,
janadomsova@gmail.com

- **Keramický ateliér SU.terrén** nabízí od 2. pololetí volná místa v kurzech keramiky pro dospělé a starší děti.
Termín čtvrtek 17.30–19.00.

Více informací:

Mgr. Jana Domšová 603 281 864,
janadomsova@gmail.com

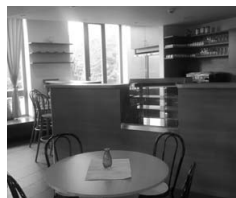
ŽIVOT FARNOSTI • SETKÁNÍ

- **11. 2. 2019 od 19.30 hod v KCMT – setkání společenství Hnutí fokoláre.** Slovo života na únor: „Vyhledává pokoj a snaží se o něj.“ (Ž 34,15). Společenství je otevřené i novým zájemcům. Jana a Viktor Friedovi – tel. 731 625 949
- **Modlitební setkání maminek (nejen) na mateřské dovolené** se koná ve *středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V únoru se sejdem 6., 20. a 27. 2.* Srdečně zve Lúdia Murínová tel.: 730 825 301
- **Setkání Život z víry s jáhnem Pavlem Urbanem** se konají každou středu večer ve farním sále od 19 hod. Setkání je otevřeno pro všechny zájemce.
- **Páteční dopolední setkávání** – v 9 hod. se koná v kapli KCMT bohoslužba slova s jáhnem Pavlem Urbanem, po ní následuje společné posezení ve foyer. Srdečně zveme! Nebuďte doma sami a přijďte mezi nás. Jana a Viktor Friedovi

kafeTerezie
Otevírací doba:

Po 15.30 – 21.30
Út 15.30 – 21.30
St 15.30 – 20.00
Ne 9.00 – 13.00

a v době programů
v KCMT

Z důvodu jarních prázdnin bude kavárna zavřena ve dnech 11., 12., 18. a 19. 2.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY / ÚNOR

- **Všeobecný úmysl:** *Obchod s lidmi*
– za velkodušné přijetí obětí nezákonného obchodování s lidmi, nucené prostituce a násilí.
- **Národní úmysl:** Ať je naše víra pro hledající pravdivým svědectvím živého vztahu s Bohem.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE
U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
Tel: 242 485 826

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny:

Po–St 8.30–15.00

Úřední hodiny kněze:

Středa 8.30–10.30, 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ CHODOV

Na Sádce 1296/18, 149 00 Praha 4

Tel: 272 934 261

E-mail: kancelar@kcmt.cz

Úřední hodiny kněze:

Pátek 16.00–17.30

(V jiném termínu po předchozí dohodě.)

	kostel sv. Františka	kaple sv. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	6.45
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30**, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině
2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** Bohoslužba zaměřena pro rodiny s dětmi (katecheze pro děti).

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou (kromě čtvrtka) nebo po dohodě.

☎ / mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	fara@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (farář)	272 934 261, 603 151 265	fara@kcmt.cz
P. Michal Privara (farní vikář)	605 346 353	farnivikar@kcmt.cz
Pavel Urban (trvalý jáhen)	272 911 264	
Ladislav Staněk (trvalý jáhen)	724 112 799	stanek@kcmt.cz
Václav Šebek (pastorační asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (předseda KSK Praha)	603 256 411	jarda.olsansky@kskpaha.org
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT **4200060575/6800** • farnost **19-9362170227/0100**

Příští uzávěrka bude 15. února 2019.

Náklady na 1 výtisk Kč 12,-

fchodoviny@gmail.com

Fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov / 2019 / ročník 18

• redakce: Katka Friedová, Anežka Králová • typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
• za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • tisk: TLAMA design